31978R1562

7.7.1978. *EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS* L 185/1

PADOMES REGULA (EEK) Nr. 1562/78

(1978. gada 29. jūnijs),

ar ko groza Regulu Nr. 136/66/EEK par eļļas un tauku tirgus kopīgo organizāciju

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 42. un 43. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ([1]),

tā kā olīveļļas tirgus organizācijas mērķis ir saglabāt šā produkta patēriņa līmeni Kopienā, ņemot vērā citu augu eļļu radīto konkurenci, un nodrošināt to, ka ražotāji saņem taisnīgus ienākumus par faktiski saražoto olīveļļas daudzumu;

tā kā pieredze liecina, ka esošā ražošanas atbalsta sistēma nesaskan ar iepriekšminētajiem mērķiem; tā kā tā paredz vairākus kontroles pasākumus, ko ir grūti piemērot to sarežģītības un lielā iesaistīto ražotāju skaita dēļ, kas ievērojami aizkavē atbalsta maksājumus;

tā kā olīveļļas un konkurējošo eļļu cenu atšķirīgas attīstības rezultātā pēdējos gados olīveļļas patēriņš Kopienā ir ievērojami samazinājies; tā kā esošā atbalsta sistēma nav piemērota olīveļļas patēriņa veicināšanai; tā kā ražošanas stadijā tā turklāt varētu radīt citas problēmas;

tā kā tālab būtu jāievieš jauna sistēma, kas paredz patēriņa atbalsta piešķiršanu, lai nodrošinātu to, ka olīveļļas pārdošanas cenas ir konkurētspējīgas, salīdzinot ar sēklu eļļu cenām;

tā kā, lai nodrošinātu atbalsta sistēmas efektīvu pārvaldību, būtu jāparedz iespēja uzticēt šīs atbalsta sistēmas pārvaldību attiecīgās dalībvalsts kontrolētai tirdzniecības organizācijai; tā kā, lai nodrošinātu minētās organizācijas pienācīgu darbību, būtu jāparedz iespēja atbalsta saņēmējiem uzlikt maksājumu;

tā kā iepriekšminētais atbalsts attieksies tikai uz Kopienas tirgū pārdotajiem daudzumiem, jāparedz fiksētas likmes ražošanas atbalsta piešķiršana, lai kompensētu ierobežoto patēriņa atbalstu minētajiem daudzumiem; tā kā, lai izvairītos no struktūrpārpalikumiem, šis ražošanas atbalsts būtu jāpiešķir tikai par platībām, kurās jaunās sistēmas spēkā stāšanās dienā ir olīvkoku stādījumi;

tā kā, lai palīdzētu panākt piedāvājuma un pieprasījuma līdzsvaru, būtu lietderīgi uzlabot ražošanas kvalitāti, kā arī veicināt pārdošanu un patēriņu; tā kā būtu jāparedz, ka šo pasākumu radītās izmaksas sedz ražotāji un citi ieguvēji;

tā kā ražošanas mērķa cena un ražošanas atbalsta sistēma var sasniegt savus mērķus tikai tad, ja cena, par kādu ražotājs pārdod savu eļļu tirgū, ir pēc iespējas tuvāka ražošanas mērķa cenai, no kuras atskaitīts iepriekšminētais atbalsts; tā kā Kopienā tāpēc būtu jāparedz stabilizācijas mehānisms;

tā kā vēlamo stabilitāti var panākt, ļaujot ražotājiem vai ražotāju grupām piedāvāt olīveļļu kompetentām dalībvalstu aģentūrām; tā kā šāda iespēja būtu jādod tikai šīm kategorijām, lai intervences pasākumiem nepiedāvātu importētu eļļu un eļļu, par ko ir izmaksāts patēriņa atbalsts;

([1]) OV C 108, 8.5.1978., 49. lpp.

tā kā, lai veicinātu Kopienas produkcijas līdzsvarotu pārdošanu, būtu jāmīkstina ikmēneša cenu palielināšanas sistēma; tā kā šajā sakarā būtu jāparedz īpaši intervences pasākumi tirdzniecības gada beigās;

tā kā Padomes 1966. gada 22. septembra Regula Nr. 136/66/EEK par eļļas un tauku tirgus kopīgo organizāciju [1], kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 1419/78 [2], paredzēja, ka importētai olīveļļai, izņemot neapstrādātu, uzliek maksājumu, kuras mainīgo komponentu atvasina no maksājuma, ko piemēro attiecīgās olīveļļas saražošanai nepieciešamajam neapstrādātās olīveļļas daudzumam; tā kā pieredze liecina, ka apstrādāto eļļu tendence pasaules tirgū var nesaskanēt ar neapstrādāto eļļu tirgus tendenci; tā kā šāda atšķirība var traucēt Kopienas tirgu; tā kā, lai labotu šo stāvokli, būtu jāparedz iespēja noteikt maksājumu, ņemot vērā stāvokli apstrādātas eļļas tirgū;

tā kā iespēja noteikt īpašu maksājumu apstrādātai eļļai padara nevajadzīgu šai eļļai domāto kompensāciju summu sistēmu;

tā kā attiecībā uz tirdzniecību ar trešām valstīm Padomes 1976. gada 23. novembra Regula (EEK) Nr. 2843/76, ar ko jo īpaši nosaka konkrētus pasākumus olīveļļas piedāvājumu noteikšanai pasaules tirgū [3], atkāpās no sistēmas, saskaņā ar kuru maksājumu nosaka, pamatojoties uz CIF cenu, paredzot maksājuma noteikšanu konkursa kārtībā;

tā kā nākotnē var atkārtoties grūtības ar reālā tirgus stāvokļa novērtēšanu, kas bija par iemeslu šās īpašās sistēmas pieņemšanai; tā kā tālab pēc tam, kad ir apturēta sākotnējā maksājuma noteikšanas sistēmas piemērošana, būtu jāparedz iespēja atkal izmantot minēto sistēmu;

tā kā olīvu, eļļas raušu un citu atlikumu starptautiskās tirdzniecības apjoms, salīdzinot ar olīveļļu tirdzniecību, ir ļoti mazs; tā kā, lai vienkāršotu pārvaldību, konkursa sistēma attiecībā uz maksājumu būtu jāattiecina tikai uz olīveļļas importu; tā kā šajā sakarā būtu jāparedz iespēja nepiemērot minēto sistēmu olīveļļu importam, kas neietekmē minētā produkta starptautisko tirdzniecību;

tā kā ražotāju grupu veidošana olīveļļas sektorā var veicināt ražošanas atbalsta sistēmas pienācīgu darbību un jo īpaši, iesaistot ražotājus minētās sistēmas pārvaldībā; tā kā, lai atzītās grupas varētu sasniegt minēto mērķi, vienam no atzīšanas nosacījumiem būtu jābūt grupas pienākumam veikt konkrētas darbības, kas saistītas ar sistēmas piemērošanu; tā kā, ņemot vērā to grupu uzdevumus, kas atzītas saskaņā ar Padomes 1978. gada 19. jūnija Regulu (EEK) Nr. 1360/78 par ražotāju grupām un to asociācijām [4], atbalsts būtu jāpiešķir to biedriem proporcionāli viņu faktiski saražotajam eļļas daudzumam;

tā kā, ņemot vērā olīveļļas tirgus īpašības un grupām uzticētos īpašos uzdevumus, būtu jāparedz papildu pasākumi, lai atvieglotu šādu grupu veidošanos un darbību;

tā kā, lai nodrošinātu lielāku tirgus stabilitāti, būtu jāparedz iespēja ražotāju grupām slēgt glabājuma līgumus, ievērojot konkrētus nosacījumus;

tā kā, lai nodrošinātu minētās sistēmas pienācīgu piemērošanu, pārkāpumu gadījumā dalībvalstīm būtu jāpiemēro sankcijas,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas Nr. 136/66/EEK 1. līdz 20. pantu aizstāj ar šādiem pantiem:

"*1.1. pants.*

1. Izveido eļļas augu sēklu, eļļas augu augļu, augu eļļu un tauku un zivju vai jūras zīdītāju eļļu un tauku tirgus kopīgo organizāciju.

2. Šī regula attiecas uz šādiem produktiem:

[1] OV 172, 30.9.1966., 3025./66. lpp.
[2] OV L 171, 28.6.1978., 8. lpp.
[3] OV L 327, 26.11.1976., 4. lpp.
[4] OV L 166, 23.6.1978., 1. lpp.

Kopīgā muitas tarifa pozīcijas Nr.	Apraksts
a) 12.01 B	Veselas vai sašķeltas eļļas augu sēklas un eļļas augļi, kas nav paredzēti sēšanai
b) 12.02	Eļļas augu sēklu vai eļļas augu augļu milti vai rupja maluma milti, no kuriem nav izspiesta eļļa (izņemot sinepju miltus)
15.04.	Rafinēti vai nerafinēti zivju un jūras zīdītāju tauki un eļļas
15.07 B, C, D	Fiksētās šķidrās vai cietās rafinētās vai attīrītās augu eļļas, izņemot olīveļļu
15.12	Dzīvnieku vai augu eļļas un tauki – pilnīgi vai daļēji hidrogenēti stabilizēti vai cietināti, izmantojot kādu citu procesu, rafinēti vai nerafinēti, bet tālāk neapstrādāti
15.13	Margarīns, tauku imitācija un citi apstrādāti pārtikas tauki
15.17 B II	Taukvielu un dzīvnieku vai augu vasku apstrādes atlikumi, izņemot tos, kas satur eļļu ar olīveļļas īpašībām
23.04 B	Augu eļļas ekstrakcijā iegūti eļļas rauši un citi atlikumi (izņemot drabiņas), izņemot olīveļļas ekstrakcijā iegūtus eļļas raušus un citus atlikumus
c) 15.07	Olīveļļa
d) 07.01 N	Svaigas vai atdzesētas olīvas
07.02 A	Sasaldējot konservētas olīvas (sagatavotas vai nesagatavotas)
07.03 A	Sālsūdenī, ūdenī, kas satur sēra dioksīdu, vai citos konservējošos šķīdumos konservētas olīvas, bet kas nav īpaši sagatavotas tūlītējam patēriņam
Ex 07.04 B	Žāvētas, atūdeņotas vai tvaicētas olīvas – veselas, sagrieztas, sadalītas šķēlītēs, sašķeltas vai saberztas pulverī, bet tālāk apstrādātas
e) 15.17 B I	Taukvielu un dzīvnieku vai augu vasku apstrādes atlikumi, kas satur eļļu ar olīveļļas īpašībām
23.04 A	Olīveļļas ekstrakcijā iegūti eļļas rauši un citi atlikumi

I SADAĻA

Tirdzniecība

2. pants

1. Kopējo muitas tarifu piemēro 1. panta 2. punkta a), b) un d) apakšpunktos minētajiem produktiem, izņemot Kopējā muitas tarifa 07.01 N II un 07.03 A II apakšpozīcijas produktus, un Kopējā muitas tarifa 23.04 A I apakšpozīcijas produktus.

Maksājumu sistēmu precēm, kas importētas no trešām valstīm, piemēro 1. panta 2. punkta c) un e) apakšpunktos minētajiem produktiem, izņemot 23.04 A I apakšpozīcijas produktus, un Kopējā muitas tarifa 07.01 N II un 07.03 A II apakšpozīciju produktus.

2. Kopējā muitas tarifa interpretācijas vispārīgie noteikumi un to piemērošanas īpašie noteikumi attiecas uz to produktu tarifu klasifikāciju, uz kuriem attiecas šī regula. Tarifu nomenklatūru, kas izriet no šīs regulas piemērošanas, iekļauj Kopējā muitas tarifā.

3. pants

1. Ja vien šī regula vai Padome pēc Komisijas priekšlikuma, lemjot ar kvalificētu balsu vairākumu, neparedz citādi, tirdzniecībā ar trešām valstīm ir aizliegts:

— iekasēt jebkādu maksājumu, kam ir muitas nodoklim līdzvērtīga iedarbība,

— piemērot jebkuru kvantitatīvu ierobežojumu vai pasākumu, kam ir līdzvērtīga ietekme.

19. pantā paredzēto importa vai eksporta licenču izsniegšanas tikai konkrētai to personu kategorijai, kam ir tiesības tās saņemt, ir viens no pasākumiem, kura ietekmi uzskata par līdzvērtīgu kvantitatīvam ierobežojumam.

2. Ja 1. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā uzskaitītos produktus importē no trešām valstīm tādā daudzumā un saskaņā ar nosacījumiem, kas var lielā mērā ierobežot vai apdraudēt 1. pantā uzskaitīto produktu ražotāju intereses, par importētajām precēm var iekasēt kompensācijas summu.

Kompensācijas summu var piemērot arī 1. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktos uzskaitītajiem importētajiem produktiem, ja viena vai vairākas trešās valstis par šiem produktiem ir piešķīrušas tiešas vai netiešas subsīdijas vai piemaksas, vai arī ir veikti līdzvērtīgi pasākumi, kā rezultātā šo produktu faktiskais piedāvājums neatbilst cenām, kas dominētu, ja šie pasākumi vai prakse netiktu piemērota, un ja šāds stāvoklis ievērojami ierobežo vai draud ierobežot attiecīgo produktu ražošanu Kopienā.

Ieviešot kompensācijas summas, jārespektē starptautiskās saistības, ko uzņēmušās dalībvalstis un Kopiena. Summas nosaka saskaņā ar noteikumiem, ko Padome pēc Komisijas priekšlikuma ir pieņēmusi ar kvalificētu balsu vairākumu.

II SADAĻA

Olīveļļa

4. pants

1. Kopienā katru gadu nosaka šo:

a) līdz 1. augustam attiecībā uz nākamo tirdzniecības gadu: olīveļļas ražošanas mērķa un intervences cenu;

b) līdz 1. oktobrim attiecībā uz nākamo tirdzniecības gadu: raksturīgo tirgus cenu un sliekšņa cenu olīveļļai;

Ja tirdzniecības gada laikā tomēr ievērojami mainās tirgus faktori, ko izmantoja, lai noteiktu raksturīgo tirgus cenu olīveļļai, saskaņā ar 38. pantā paredzēto kārtību var pieņemt lēmumu par raksturīgās tirgus cenas un sliekšņa cenas maiņu tirdzniecības gada laikā.

2. Šīs cenas nosaka vairumtirdzniecības stadijā standartkvalitātes eļļai, kas atbilst kādam no pielikumā sniegtajiem aprakstiem.

3. Olīveļļas tirdzniecības gads sākas 1. novembrī un beidzas nākamā gada 31. oktobrī.

4. Šā panta 1. punkta a) apakšpunktā minētās cenas un 2. punktā minēto standartkvalitāti nosaka saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā noteikto kārtību.

1. punkta b) apakšpunktā minētās cenas pēc Komisijas priekšlikuma pieņem Padome, lemjot ar kvalificētu balsu vairākumu. To pašu kārtību izmanto, lai pieņemtu 1. punkta otrās daļas piemērošanas vispārīgos noteikumus.

5. pants

1. Ievieš atbalstu olīveļļas ražošanai. Šo atbalstu, kura summa ir vienāda visā Kopienā, nākamajam tirdzniecības gadam, kas sākas nākošajā kalendārajā gadā, ik gadu līdz 1. augustam nosaka saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā paredzēto kārtību. Atbalstu, kura mērķis ir veidot taisnīgu ražotāju ienākumu, nosaka, ņemot vērā 11. pantā minēto patēriņa atbalstu, un piešķir tikai par daļu no produkcijas.

2. Atbalstu piešķir:

— audzētājiem, kas saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 1360/78 ir atzītas ražotāju grupas biedri, pamatojoties uz viņu faktiski saražoto eļļas daudzumu,

— citiem audzētājiem saskaņā ar vienotu likmi, pamatojoties uz viņu audzēto olīvkoku skaitu un ražošanas potenciālu, kā arī uz šo koku ražu, ar noteikumu, ka saražotās olīvas ir novāktas.

Šo atbalstu tomēr piešķir tikai attiecībā uz platībām, kur aug olīvkoki uz 1978. gada 31. oktobri.

3. Atzītas ražotāju grupas var palīdzēt noteikt 2. punktā minēto ražošanas potenciālu un ražu.

4. Padome pēc Komisijas priekšlikuma, lemjot ar kvalificētu balsu vairākumu, pieņem vispārīgus noteikumus šā panta piemērošanai. Saskaņā ar to pašu kārtību Padome var nolemt piešķirt attiecīgu ražošanas atbalsta procentu no visiem vai dažiem ražotājiem rezervētās ražošanas atbalsta, lai finansētu reģionālos pasākumus olīveļļas ražošanas kvalitātes uzlabošanai.

5. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 38. pantā paredzēto kārtību un, ja vajadzīgs, saskaņā ar 13. pantu Padomes 1970. gada 21. aprīļa Regulā (EEK) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu [1], kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 2788/72 [2].

6. pants

Ražošanas mērķa cenas līmeni nosaka tā, lai tas ir godīgs attiecībā pret ražotājiem, ņemot vērā vajadzību saglabāt ražošanu Kopienā attiecīgā līmenī.

7. pants

Raksturīgo tirgus cenu nosaka tādā līmenī, kas ļauj veikt normālu saražotās olīveļļas tirdzniecību, ņemot vērā konkurējošo produktu cenas un jo īpaši šo cenu attīstības perspektīvu tirdzniecības gada laikā un 10. pantā minētos olīveļļas cenu ikmēneša palielinājumus.

8. pants

Intervences cena ir vienāda ar ražošanas mērķa cenu, no kuras atņemts 5. pantā minētais ražošanas atbalsts un summa, kurā ierēķinātas tirgus svārstības un olīveļļas transportēšanas izmaksas no ražošanas vietām uz patēriņa vietām.

9. pants

Sliekšņa cenu nosaka tā, lai importētā produkta pārdošanas cena Kopienas robežas šķērsošanas vietā ir vienāda ar raksturīgo tirgus cenu, ņemot vērā 11. panta 3. punktā minēto pasākumu ietekmi. Robežas šķērsošanas vietu nosaka saskaņā ar 38. pantā noteikto kārtību.

10. pants

Lai varētu regulēt pārdošanu, sākot no 1. janvāra vismaz piecus mēnešus katru mēnesi par vienādu summu paaugstina raksturīgo tirgus cenu, intervences cenu un sliekšņa cenu.

Padome pēc Komisijas priekšlikuma, lemjot ar kvalificētu balsu vairākumu, katru gadu nosaka vienādus ikmēneša palielinājumus, ņemot vērā vidējās glabāšanas izmaksas un procentus Kopienā.

11. pants

1. Ja ražošanas mērķa cena, no kuras atņemts ražošanas atbalsts, pārsniedz olīveļļas raksturīgo tirgus cenu, Kopienā ražotai un pārdotai olīveļļai piešķir patēriņa atbalstu. Atbalsts ir vienāds ar šo divu summu starpību.

2. Ja attiecīgās dalībvalsts kontrolētai tirdzniecības organizācijai uztic patēriņa atbalsta sistēmas pārvaldību, attiecīgā dalībvalsts var dot šai iestādei tiesības iekasēt no atbalsta saņēmējiem maksu, ko izmanto ar sistēmas pārvaldību saistītu izdevumu segšanai.

[1] OV L 94, 28.4.1970., 13. lpp.
[2] OV L 295, 30.12.1972., 1. lpp.

3. Padome pēc Komisijas priekšlikuma, lemjot ar kvalificētu balsu vairākumu, katru gadu līdz 1. oktobrim pieņem lēmumu attiecībā uz nākamo tirdzniecības gadu par patēriņa atbalsta procentu, kas piešķirams reklāmas kampaņām un, iespējams, citiem projektiem, lai veicinātu olīveļļas patēriņu Kopienā.

4. Padome pēc Komisijas priekšlikuma, lemjot ar kvalificētu balsu vairākumu, pieņem vispārīgus noteikumus šā panta piemērošanai un jo īpaši attiecībā uz tiesību uz atbalstu pārbaudi. Šai pārbaudei principā būtu jāattiecas gan uz Kopienā ražotu olīveļļu, gan uz olīveļļu, kas importēta no trešām valstīm.

5. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 38. pantā paredzēto kārtību un vajadzības gadījumā saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 729/70 13. pantā paredzēto kārtību.

11.a pants

Tiktāl, cik tas attiecas uz dalībvalstīm, tās veic vajadzīgos pasākumus, lai paredzētu sankcijas 5. un 11. pantā minētās atbalsta sistēmas pārkāpumu gadījumā.

Dalībvalstis dara Komisijai zināmus šā panta pirmajā daļā paredzētos pasākumus, tiklīdz tie ir pieņemti.

12. pants

1. Ražotāju dalībvalstu ieceltās intervences aģentūras saskaņā ar noteikumiem, kas pieņemti atbilstīgi 4. pantam, iepērk Kopienas izcelsmes olīveļļu, ko tām ražošanas rajonu intervences centros piedāvā ražotāji vai ražotāju grupas un asociācijas, kas atzītas saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 1360/78. Intervences aģentūras iepērk olīveļļu par intervences cenu. Ja intervences aģentūrai piedāvātās eļļas apraksts vai kvalitāte neatbilst tam, par ko noteikta intervences cena, iepirkšanas cenu pielāgo, palielinot vai samazinot to atbilstīgi shēmai.

Ja pēc intervences iestādes pieprasījuma eļļu piegādā vietā, kas nav pārdevēja, izdarot piedāvājumu, norādītais centrs, pie samaksas ņem vērā pārdevēja transporta izdevumu attiecīgās izmaiņas.

2. Intervences iestādes pārdod iepirkto olīveļļu Kopienā saskaņā ar tādiem nosacījumiem, ka ražošanas stadijā netiek traucēts tirgus.

3. Padome pēc Komisijas priekšlikuma, lemjot ar kvalificētu balsu vairākumu, pieņem:

a) nosacījumus, ar kādiem intervence notiek tirdzniecības gada pēdējos trīs mēnešos;

b) nosacījumus, ar kādiem intervences iestādes var piedāvāt nopirkto eļļu pārdošanai;

c) kritērijus, ko piemēro intervences centru noteikšanai.

4. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai un intervences centru noteikšanai pieņem saskaņā ar 38. pantā paredzēto kārtību.

13. pants

Lai mazinātu ražas svārstību ietekmi uz piedāvājuma un pieprasījuma līdzsvaru un tādējādi stabilizētu patēriņa cenas, Padome pēc Komisijas priekšlikuma, lemjot ar kvalificētu balsu vairākumu, var uzdot intervences aģentūrām veidot olīveļļas izlīdzinošos krājumus. Saskaņā ar to pašu kārtību tā paredz nosacījumus, kas regulē izlīdzinošo krājumu veidošanu, pārvaldību un izmantošanu.

14. pants

1. Ja neapstrādāto olīveļļu, kas ietilpst Kopējā muitas tarifa 15.07 A I apakšpozīcijā, importē no trešām valstīm un ja sliekšņa cena ir augstāka par CIF cenu, piemēro maksājumu, kas ir vienāds ar šo abu cenu starpību.

2. CIF cenu, ko aprēķina 9. pantā minētajai robežas šķērsošanas vietai, nosaka, pamatojoties uz vislabvēlīgākajām pirkšanas iespējām pasaules tirgū, un cenas pielāgo ar atsauci uz novirzēm no apraksta vai kvalitātes, par ko tika noteikta sliekšņa cena.

3. Ja brīva kotācija pasaules tirgū nav faktors, kas nosaka piedāvājuma cenu, un ja šī cena ir zemāka par pasaules tirgus cenām, pamatojoties uz piedāvājuma cenu noteikto cenu, aizstāj ar CIF cenu tikai attiecīgajām ievestajām precēm.

4. Maksājumu nosaka Komisija. Paredz CIF cenas un 3. punktā minētās cenas noteikšanas kritērijus, un saskaņā ar 38. pantā paredzēto kārtību pieņem sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai.

15. pants

1. Maksājumu iekasē, importējot no trešām valstīm olīveļļu, kas ietilpst Kopējā muitas tarifa 15.07 A II apakšpozīcijā. Šo maksājumu veido mainīgais komponents, kas atbilst maksājumam, ko piemēro importētās eļļas ražošanai vajadzīgajam olīveļļas daudzumam, un ko var noteikt kā standartlikmi, un fiksētais komponents, lai aizsargātu pārstrādes nozari.

2. Ja viena vai vairāku iemeslu dēļ Kopējo muitas tarifu 15.07 A II apakšpozīcijā ietilpstošās olīveļļas piedāvājuma cenas pasaules tirgū nesaskan ar 14. pantā minēto CIF cenu, aprēķinot maksājuma mainīgo komponentu, CIF cenu aizstāj ar cenu, ko nosaka, pamatojoties uz iepriekšminētajām piedāvājuma cenām.

3. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 38. pantā paredzēto kārtību.

16. pants

1. Ja neapstrādātas olīveļļas reālās tendences pasaules tirgū nevar noteikt pēc piedāvājumiem šajā tirgū, 14. un 15. pantā minēto produktu ievedmuitas maksājumu nosaka konkursa kārtībā.

2. Komisija regulāri nosaka minimālā maksājuma likmi, cita starpā ņemot vērā konkursa dalībnieku norādītās maksājuma likmes. Visus konkursa dalībniekus, kuru norādītā maksājuma likme ir vienāda ar minimālo likmi vai augstāka par to, uzskata par veiksmīgiem, un viņu pienākums ir importēt savā pieteikumā norādīto produkta daudzumu, maksājot savu norādīto maksājuma likmi.

3. Tomēr iepriekšminēto konkursu kārtību neattiecina uz importētajām precēm, kuru daudzumi neietekmē tirgus stāvokli. Šajā gadījumā piemēro maksājumu, kas ir vismaz tikpat liels kā pēdējais pirms importēšanas noteiktais minimālais maksājums.

4. Ja neapstrādātas olīveļļas tendence pasaules tirgū mainās atbilstīgi eļļas piedāvājumam, attiecīgajiem piedāvājumiem var noteikt dažādus minimālos maksājumus.

5. Padome pēc Komisijas priekšlikuma, lemjot ar kvalificētu balsu vairākumu, pieņem vispārīgus noteikumus šā panta piemērošanai.

6. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 38. pantā paredzēto kārtību.

17. pants

1. Importējot no trešām valstīm olīvas, kas ietilpst Kopējā muitas tarifa 07.01 N II un 07.03 A II apakšpozīcijās, piemēro maksājumu, ko atvasina no saskaņā ar 14. pantu olīveļļai piemērotā maksājuma un kas pamatojas uz importētā produkta eļļas saturu.

Tomēr iekasētais maksājums nedrīkst būt mazāks kā 8 % no importētā produkta vērtības, šo summu pieņem par standartlikmi.

2. Importējot no trešām valstīm produktus, kas ietilpst Kopējā muitas tarifa 23.04 A II un 15.17 B I apakšpozīcijā, piemēro maksājumu, ko atvasina no olīveļļai piemērotā maksājuma un kas pamatojas uz eļļas saturu importētājā produktā.

3. Ja piemēro 16. pantu, ar maksājumu apliek iepriekšējos punktos minētos importētos produktus, ņemot vērā minimālo maksājumu, ko piemēro šajos produktos esošajam eļļas daudzumam. Tomēr 1. punktā minētajiem produktiem piemēro minētā punkta otro daļu.

4. Komisija regulāri nosaka šajā pantā minētos maksājumus.

5. Saskaņā ar 38. pantā paredzēto kārtību pieņem sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai un jo īpaši eļļas satura noteikšanai, ko var noteikt kā standartlikmi.

18. pants

1. Ja piemēro 14. un 15. pantu, un 17. panta 1. un 2. punktu, ievestajām precēm piemēro maksājumu, kas ir spēkā importēšanas dienā.

Tomēr attiecībā uz 1. panta 2. punkta c) apakšpunktā minētajiem importētajiem produktiem pēc attiecīgās puses lūguma maksājumu var noteikt iepriekš saskaņā ar nosacījumiem, ko Padome pieņem pēc Komisijas priekšlikuma, lemjot ar kvalificētu balsu vairākumu.

2. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 38. pantā paredzēto kārtību.

19. pants

1. Lai Kopienā importētu 1. panta 2. punkta c) apakšpunktā un 17. pantā minētos produktus, ir jāuzrāda importa licence.

Eksportējot olīveļļu no Kopienas, ir jāuzrāda eksporta licence.

Ja maksājumu vai kompensāciju nosaka iepriekš, par to izdara atzīmi licencē, ko uzskata par šādas iepriekšējas noteikšanas apliecinošu dokumentu.

2. Dalībvalsts izsniedz licenci visiem pretendentiem, neatkarīgi no to uzņēmējdarbības vietas Kopienā.

Tomēr, ja piemēro 16. panta 1. un 2. punktu, dalībvalstis izsniedz olīveļļas importa licences tikai tiem konkursa dalībniekiem, kuru norādītā maksājuma likme ir vienāda ar minimālo likmi vai augstāka par to. Importa un eksporta licences ir derīgas visā Kopienā.

Šīs licences izsniedz, ja ir iemaksāta drošības nauda, kas garantē apņemšanos importēt vai eksportēt licences derīguma termiņa laikā. Šo drošības naudu ietur pilnīgi vai daļēji, ja darbības neveic attiecīgajā termiņā vai veic tikai daļēji.

3. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 38. pantā paredzēto kārtību. Tajos paredz licenču derīguma termiņu un var precizēt licenču izsniegšanas termiņus.

20. pants

1. Ja olīveļļu eksportē uz trešām valstīm:

— Kopienas cenas un pasaules cenas starpību var kompensēt, ja pirmā ir augstāka par otro,

— var piemērot maksājumu, lai segtu pasaules cenas un Kopienas cenas starpību, ja pirmā cena ir augstāka par otro.

2. Padome pēc Komisijas priekšlikuma, lemjot ar kvalificētu balsu vairākumu, pieņem vispārīgus noteikumus, kas regulē šajā pantā paredzētos pasākumus un jo īpaši attiecībā uz kompensācijas piešķiršanu, eksporta maksājuma piemērošanu, attiecīgo to summu noteikšanu un vajadzības gadījumā – kompensācijas iepriekšēju noteikšanu.

3. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 38. pantā paredzēto kārtību.

20.a pants

Konservētu zivju un dārzeņu ražošanā izmantotai olīveļļai piemēro ražošanas kompensāciju sistēmu vai pilnu vai daļēju atbrīvojumu no ievedmuitas maksājuma.

Šā panta piemērošanas vispārīgos noteikumus Padome pēc Komisijas priekšlikuma pieņem, lemjot ar kvalificētu balsu vairākumu.

20.b pants

1. Ja importa vai eksporta dēļ viena vai vairāku 1. panta 2. punkta c), d) un e) apakšpunktā uzskaitīto produktu Kopienas tirgū ir radušies nopietni traucējumi vai šādu traucējumu draudi, kas var ietekmēt Līguma 39. pantā minētos mērķus, tirdzniecībai ar trešām valstīm var piemērot atbilstīgus pasākumus līdz šo traucējumu vai traucējumu draudu novēršanai.

Padome pēc Komisijas priekšlikuma, lemjot ar kvalificētu balsu vairākumu, pieņem šā panta piemērošanas noteikumus un nosaka gadījumus un robežas, kādās dalībvalstis drīkst veikt aizsargpasākumus.

2. Ja rodas 1. punktā minētā situācija, Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes lemj par vajadzīgajiem pasākumiem. Pasākumus dara zināmus dalībvalstīm, un tos piemēro nekavējoties. Ja Komisija saņem dalībvalsts lūgumu, tā pieņem lēmumu 24 stundās pēc lūguma saņemšanas.

3. Katra dalībvalsts var Komisijas paredzētos pasākumus nosūtīt Padomei trīs darba dienās pēc to paziņošanas dienas. Padome sanāk nekavējoties. Ar kvalificētu balsu vairākumu tā var grozīt vai atcelt attiecīgos pasākumus.

20.c pants

Lai olīveļļas sektorā atzītu Regulā (EEK) Nr. 1360/78 paredzētās ražotāju grupas, tām jāatbilst minētajā regulā izklāstītajiem nosacījumiem un:

— jābūt spējīgām pārbaudīt savu biedru faktisko produkcijas apjomu,

— jābūt tiesīgām iesniegt vienotu pieteikumu visu ražotāju biedru vārdā,

— jābūt tiesīgām saņemt atbalstu un izmaksāt katram biedram pienākošos daļu.

Neierobežojot Regulas (EEK) Nr. 1360/78 8. pantu, ražotāju grupas atzīšanu atsauc, ja nav izpildīti vai vairs netiek pildīti šā panta pirmajā daļā paredzētie atzīšanas nosacījumi.

20.d pants

1. Atkāpjoties no Regulas (EEK) Nr. 1360/78 10. panta 1. un 2. punkta, dalībvalstis piecus gadus no 1978. gada 1. novembra piešķir atbalstu atzītām ražotāju grupām, lai veicinātu to veidošanos un atvieglotu to pārvaldību, ievērojot šādus nosacījumus:

a) atbalstu piešķir uz pieciem gadiem, skaitot no atzīšanas dienas;

b) summas attiecīgi pirmajam, otrajam, trešajam, ceturtajam un piektajam gadam ir:

— ne vairāk kā 5 %, 4 %, 3 %, 2 % un 1 % no produkcijas vērtības, uz ko attiecas atzīšana un tirdzniecība,

— nekādā gadījumā nedrīkst pārsniegt 80 %, 60 %, 40 %, 20 % un 10 % no grupas izveidošanas un pārvaldības faktiskajām izmaksām.

2. Ja Kopienas tirgus cenas ir tuvas intervences cenai nosakāmajā laika posmā, saskaņā ar 38. pantā paredzēto kārtību var nolemt, ka atzītas ražotāju grupas var slēgt glabājuma līgumus attiecībā uz olīveļļu, ko tās tirgo.

3. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 38. pantā paredzēto kārtību".

2. pants

Regulas Nr. 136/66/EEK 42.a pantu aizstāj ar šo:

"42.a pants

Kopējā muitas tarifa Regulas (EEK) Nr. 950/68 pielikumā groza šādi:

Kopējā muitas tarifa pozīcijas Nr.	Apraksts	Nodokļa likme	
		Autonomā % vai maksājums (L)	Līgtā %
1	2	3	4
07.01	N. Olīvas:		
	II. Citi	7 (L)	—
07.03.	A. Olīvas:		
	II. Citi	8 (L)	—
23.04	A. Olīveļļas ekstrakcijā iegūti eļļas rauši un citi atlikumi:		
	I. olīveļļas saturs 3 masas procenti vai mazāk	nav	—
	II. olīveļļas saturs vairāk kā 3 masas procenti	nav (L)	—"

3. pants

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī.*

To piemēro no 1978. gada 1. novembra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Luksemburgā, 1978. gada 29. jūnijā

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

S. AUKEN